

ЧОМУ НАТО

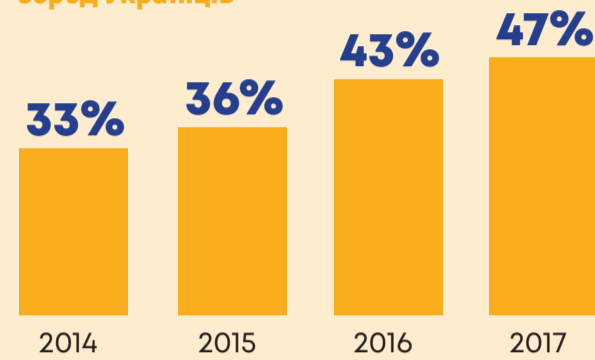

Українська держава тримає курс на інтеграцію до Європейського Союзу та НАТО. Таку політику визначив український народ, і українська влада її реалізовує. Інтеграція до НАТО – справа не одного дня. Вона займе роки, але готуватися до неї потрібно вже зараз. Варто зазначити, що багато вже зроблено, але планів, які потрібно втілити, ще більше. Щодо інтеграції до НАТО та ЄС – є стійка підтримка значної більшості громадян. Особливо посилила її російська агресія в Криму та на Сході України. Водночас частина громадян впевнені, що НАТО – це виключно військова організація. Коли йдеть-

ся, передусім, про відповідність членів Альянсу демократичним стандартам, верховенству права. Чи знаєте ви, що завдяки НАТО в Україні з'являються центри реабілітації військових із новітнім обладнанням, де медичних працівників за міжнародними стандартами навчають допомагати відновлюватися учасникам бойових дій на Сході країни, а сім'ї ветеранів мають змогу пройти психологічну реабілітацію? НАТО виділяє фінанси на українську науку. Наприклад, Київський політехнічний університет на грантові кошти розробив надсучасний міношукач.

НАТО допомагає колишнім військовим перекваліфікуватися, отримати додаткову освіту – для того, щоб знайти нову цивільну роботу після завершення служби. Представництво Альянсу допомагає в ліквідації радіоактивних відходів. Та це неповний перелік мирної діяльності НАТО в Україні. Щоб допомогти краще розібратися в цій темі, ми зібрали ключові факти та міфи, які існують у суспільстві, й роз'яснюємо переваги, які отримає кожен українець в разі приєднання нашої держави до Північноатлантичного Оборонного Альянсу.

Рівень підтримки НАТО серед Українців

Дані: Фонд «Демократичні ініціативи»

Переваги членства в НАТО

- НАТО – це сучасні військові стандарти: військовослужбовці користуватимуться найновішою технікою та військовим обладнанням. Кондиціонер у танку чи бронемашині – вимога НАТО
- НАТО – це відсутність «дідівщини» у Збройних Силах
- Сучасне і комфортабельне житло для військових – вимога НАТО
- НАТО – це відмінне високоякісне харчування солдатів у Збройних Силах
- НАТО – це гарантія нашої безпеки. Агресія, спрямована на одного з членів Альянсу, вважається нападом на всі 29 держав
- Колективна безпека дешевша, ніж індивідуальна. Громадяни України сплачуватимуть менші податки на утримання вітчизняних Збройних Сил
- Рішення в НАТО ухвалюються консенсусом, тому ми зможемо блокувати ті пропозиції, які не відповідають інтересам України
- Членство в НАТО – прямий шлях до членства в ЄС
- НАТО – це інвестиційна привабливість країни
- НАТО не вимагає розміщення своїх баз на території України. Після набуття членства в Альянсі українські військові бази стануть базами НАТО
- Перехід на стандарти НАТО допоможе українській військовій промисловості розширити ринки збуту техніки за рахунок членів Альянсу
- Пострадянські та постсоціалістичні країни – члени НАТО досі використовують радянські зразки озброєнь і військової техніки, яку продовжують випускати наші заводи

Чи може членство в Альянсі допомогти нам на Сході?

Колі припиниться військова агресія Росії на Сході України? Це головне питання, яке хвилює більшість українців, згідно із соціологічними дослідженнями. З таким

Михайло, журналіст:
«НАТО – надзвичайно потужний військово-політичний гравець, який навіть своїми заявами, без зброї, може вирішити політичні та військові конфлікти у світі. Це його головна стратегія – вирішувати конфлікти мирним шляхом. Ми сьогодні прагнемо миру, тому нам дуже потрібне це партнерство».

© МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

За останні роки на мінах підірвалось багато як військових, так і цивільних людей на Донбасі. Розмінування – дуже важливе питання. НАТО нам в цьому допомагає

потужним сусідом-ворогом це важко прогнозувати. Але ми змогли стримати наступ ворога і не дозволити просунутися вглиб країни. Ми розраховуємо на підтримку наших друзів і партнерів, зокрема й НАТО. Наразі мова йде про можливість застосування миротворчої місії у зоні Операції об'єднаних сил на Донбасі. Якщо б Україна набула членства в НАТО, це однозначно допомогло би зміцнити наші позиції. Варто зазначити, що такий сценарій не до вподоби Росії. Для Кремля питання розширення НАТО є принциповим – «червоною лінією», а сам Альянс – ворогом. Так відбувається внаслідок

історичного протистояння СРСР та НАТО часів холодної війни. Риторика Радянського Союзу зводилася до того, що Північноатлантичний Альянс – агресивний блок. І цю конфронтацію зберігає зараз і Росія. Під виглядом риторики протистояння з НАТО Кремль маскує свої імперські амбіції та виправдовує власну агресивну політику. Водночас Москва, попри всю свою ворожу риторику, нічого не може заподіяти країнам – членам НАТО, яких вважає зоною свого впливу, наприклад країнам Балтії. Тому якнайшвидший вступ України до НАТО насправді надасть нам захисту від російських агресивних намірів.

Олекса, бізнесмен:
«Вважаю, що у будь-якій справі, чи то бізнес, чи то оборона, – один у полі не воїн. Якщо подивитися на країни Європи, починаючи Німеччиною, Британією і закінчуючи Францією, Іспанією, то жодна з них не є самодостатньою у забезпеченні власної безпеки та оборони. До того ж практично всі європейські країни колишнього соцтабору увійшли до НАТО й обрали модель колективної безпеки. Якою б сильною наша армія не ставала щодня, їй потрібен союз із НАТО, який керується цінностями демократії, свободи, верховенства права, вирішення конфліктів мирним шляхом...»

Міф 1.**У разі вступу України до НАТО
Росія почне воювати**

Росія розпочала війну проти України в 2014 році. І це війна із застосуванням російських збройних сил на Сході України. Якщо говорити про гібридну війну, то вона настала значно раніше – підтвердженням цього є газові й торговельні непорозуміння між двома сусідніми країнами. НАТО вкрай негативно сприймається керівництвом Російської Федерації. Таке ставлення історично обумовлене ще з часів холодної війни, і сьогодні РФ пропагує думку, що Альянс нібито має намір атакувати державу. Насправді НАТО – це стримуючий фактор для прямої широкомасштабної агресії Росії проти України. Так, анексувавши Крим та розпочавши гібридні військові дії на Донбасі, Росія порушила

гарантії суверенітету і безпеки України згідно з Будапештським меморандумом від 1994 року. Їх Україна отримала в обмін на те, що позбулася ядерної зброї. І саме Росія була однією із країн – гарантів положень зазначеного документа. Це одна з причин, чому Україна не має іншого виходу, ніж шукати свого захисту в системі колективної безпеки, яка може протистояти російській агресії. Тепер Росія неспроможна протистояти НАТО, тому війна з усім цивілізованим світом неможлива. Навпаки, це стримає імперські амбіції Москви. І саме тому зараз проти України використовуються різноманітні гібридні засоби впливу, щоб завадити нашому зближенню з Альянсом.

6 міфів про НАТО:**Чи знаєте ви, що:**

Завдяки проекту НАТО «Багатонаціональна система телемедицини для надзвичайних ситуацій» тисячі працівників силових структур мають змогу пройти підготовку та стати парамедиками, щоб рятувати життя людей за будь-яких умов.

Таку підготовку зможуть пройти не лише молоді поліцейські, а й досвідчені співробітники передпенсійного віку з невеличких міст і сільської місцевості. Повернувшись додому, вони допомогатимуть людям в екстрених ситуаціях.

Міф 2.**Вступ до НАТО може втягнути Україну у військові дії, і наші хлопці
воюватимуть по всьому світу**

Якщо йдеться про військові операції Альянсу, то керівництво кожної держави – члена НАТО вирішує, чи братимуть у них участь її збройні сили. Якщо вступ відбудеться, ми самі вирішуватимемо, чи відправити наших військових до зони бойових дій. Важливо те, що всі рішення в Організації ухвалюються на основі консенсусу – загальної згоди. Переговори тривають, доки всі країни – члени Альянсу не знайдуть спільної мови. Якщо рішення не підтримає хоча б одна з них – питання не може бути ухваленим. І такий принцип діє на всіх організаційних рівнях.

Але якщо на одну із країн-натовців здійснить напад, це автоматично означає, що агресія скоєна проти всіх інших. У такому разі кожна держава – член Альянсу зобов'язана політично чи військово виступити на захист. Це правило є основою системи колективної безпеки та оборони, яку вибудовує НАТО. Всі країни мають абсолютно однаковий статус, права і відповідальність. Тому думати, що воювати за всіх змушені війська певної країни, наприклад України, немає жодних підстав.

Ірина, вчителька:

«Є українське прислів'я: "Гуртом і батька легше бити". Нам потрібна колективна безпека, бо ми не маємо можливості протистояти такому монстрові, як Росія, самостійно. Ми перебуваємо в умовах, коли геополітично ми цікаві для всіх, тому треба вибирати кращого партнера. На мою думку – це НАТО, що в першу чергу, вирішує все мирним шляхом і гарантує всім своїм членам колективну безпеку».

Олександр, військовослужбовець:

«НАТО – це система колективної безпеки: Блок забезпечує і лікування поранених, і допомогу сім'ям загиблих, і перекваліфікацію військовослужбовців для нормального життя на «гражданці». Там і зарплата нормальна, там бути престижно – у військах за стандартом НАТО! Також варто пам'ятати, що це вигідно з економічного боку: не утримувати велику власну армію для захисту країни, а мати «зовнішній резерв», який, у разі потреби, прийде на допомогу».

Засоби індивідуальної медичної допомоги та оснащення, яким володіють військові санінструктори та фельдшери і які повністю зроблені за стандартами НАТО

Більш того, в нормативах Альянсу є чітка система, що визначає, де і з якою метою буде розміщений військовий контингент із певної країни. І ця система не передбачає, що тягар відповідальності за всіх нестиме лише один із членів Альянсу. Доказом може бути розміщення контингентів різних країн – членів НАТО у Східній Європі у відповідь на зростання загрози з боку Росії.

Ще один варіант співпраці з НАТО – участь військових у миротворчих операціях під егідою Альянсу, в яких Україна давно бере участь. Усі такі міжнародні операції відбуваються на запит Організації Об'єднаних Націй (ООН). Але до участі в них залучаються лише професійні військові на добровільних засадах. До того ж Україна певний час бере участь у закордонних операціях НАТО, хоча й не є членом Альянсу. Невеликі групи наших військових перебувають у складі навчально-тренувальної місії в Афганістані та миротворчої місії в Косово. Це робиться за добровільної згоди, заради стабілізації ситуації на цих територіях і для поліпшення взаємодії з силами Альянсу.

Міф 3.**НАТО – це агресивний
військовий блок**

Таке твердження існує з часів Радянського Союзу. Учасники Варшавської угоди, яка припинила свою дію 1991 року, називали НАТО агресивним імперіалістичним військовим блоком. Хоча, якщо порівнювати, власне, Радянський Союз проводив агресивну зовнішню політику, ініціювавши багато міжнародних конфліктів.

Завданням НАТО є колективна безпека та оборона, а не напад чи агресія, про що записано в основоположному документі Організації – Вашингтонському договорі 1949 року. НАТО у своїх принципах і діяльності дотримується норм ООН та діє за її мандатом.

Христина, журналіст:

«З часів "смерті" Варшавського договору й закінчення холодної війни Україна, відновивши незалежність, опинилась перед ціннісним і світоглядним вибором: рухатись у фарватері Заходу або повернутись до орбіти ревізіоністської Росії, яка прагне відновити тоталітарний СРСР із центром у Москві під новим "соусом" у рамках СНД, Євразійського економічного союзу та ОДКБ. Революція Гідності, подальша анексія Росією Криму та військова інтервенція РФ на Донбасі поставили остаточну крапку в 27-річних метаннях України між Заходом та нашим північним сусідом. Українці прагнуть членства в ЄС і НАТО – це підтверджено численними соціологічними дослідженнями. Так, зараз ці політичні союзи переживають не найкращі часи: Brexit, ріст популярності праворадикальних і

популістських рухів усередині ЄС, президент США постійно випробовує трансатлантичну єдність на міцність та невпевненість навіть країн – членів НАТО в тому, що Альянс виконає статтю 5 про колективний захист. Проте саме сьогодні, за цих викликів, у України є унікальний шанс продемонструвати своїм прикладом, як можна зміцнити європейську та євроатлантичну єдність перед обличчям путінської Росії. Саме тому Україні так потрібне НАТО, як і НАТО – Україна. Бо саме українці своїм прикладом уже п'ятий рік поспіль боронять східний кордон Європи, фактично підтверджуючи зобов'язання за статтею 5. При цьому не маючи статусу члена Альянсу. Бо насправді, якщо йдеться про НАТО, – це не тільки про військові стандарти й боротьбу з корупцією (і без цього нікуди), а й про цінності, на яких будувалася Європа та весь Західний світ після Другої світової».

Міф 4. Нейтралітет – найкращий захист, і Україна має бути позаблоковою державою

Світовий досвід доводить, що нейтралітет для прикордонних країн сьогодні економічно, політично і безпеково не працює.

При цьому забезпечення нейтралітету вимагає залучення значних фінансових ресурсів. У нейтральних європейських країнах дедалі чіткіше простежується тенденція до перегляду свого статусу, зростає думка відмовитися від нейтралітету. Так нейтральні Австрія, Швеція, Швейцарія і Фінляндія, не будучи членами Альянсу, беруть активну участь у спільних навчаннях та маневрах, як і Україна, у програмі НАТО «Партнерство заради миру». Фінляндія розпочала підготовку до остаточного узгодження стандартів своїх збройних

сил та інфраструктури зі стандартами НАТО. Швеція має військовий контингент у складі тривалої миротворчої операції з відновлення Афганістану. До того ж всі ці країни, окрім Швейцарії, є членами ЄС, що здійснює єдину зовнішню й безпекову політику, в межах якої планується створення Сил ЄС швидкого реагування.

Позаблоковий статус України був зазначений в Декларації про державний суверенітет, ухвалений Верховною Радою УРСР 1990 року. Тоді йшлося про наміри стати нейтральною державою, яка не бере участі у військових блоках та дотримується без'ядерної політики – тобто не приймає, не виготовляє і не володіє

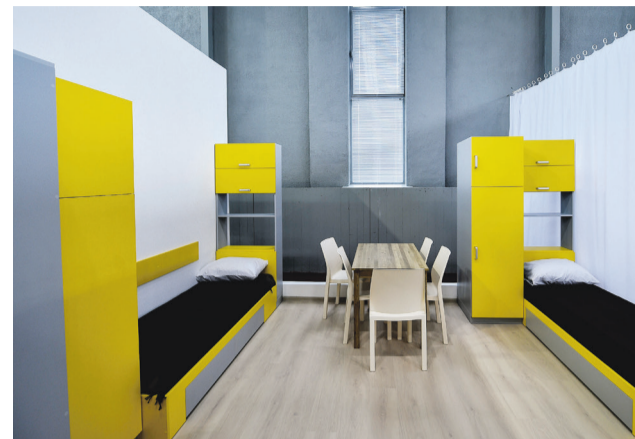
ядерною зброєю. В Конституції України згадок про нейтралітет чи позаблоковий статус немає. В Основному Законі підкреслено, що зовнішньополітична діяльність країни має бути спрямована на забезпечення її національних інтересів та безпеки за допомогою мирного і взаємовигідного співробітництва з членами міжнародного співтовариства.

Наразі Верховна Рада працює над змінами в Конституцію щодо стратегічного курсу на повноправне членство в Альянсі та Європейському Союзі. Якщо ці зміни будуть підтримані, в преамбулі Основного Закону закріплять невідворотність європейського та євроатлантичного курсу України.

Олег, культурний діяч:

«Вчитися треба у найкращих. Ми хочемо бути частиною такого суспільства, де вже сильна економіка, безпека всередині держави, високі стандарти не тільки життя, а й методів його захисту. І нас готові цим навчати. Курс на євроатлантичну інтеграцію означає, що ми не стоїмо на місці, а розвиваємось. Ми в центрі Європи, тож не можемо бути відсталію країною. Наш курс – на євроатлантичну інтеграцію – забезпечує формування іміджу України як серйозної європейської держави, якою ми прагнемо бути».

Як стандарти НАТО змінять ЖИТТЯ ВІЙСЬКОВИХ

© МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реформування Збройних Сил України (ЗСУ) за стандартами НАТО є одним із найголовніших завдань.

Гуртожитки для військових-контрактників нового зразка, що відповідають стандартам НАТО

рогом, який був складений відповідно до стандартів Альянсу. Наприклад, нове меню, розроблене для

військових на Донбасі, містить сім комплексних раціонів на всі дні тижня. Україна модернізує та виготовляє озброєння відповідно до стандартів НАТО. Серед нових розробок – реактивна система залпового вогню «Вільха», оперативно-тактичний ракетний комплекс «Сапсан», протитанковий ракетний комплекс «Ступня-П», найбільш адаптований під стандарти НАТО вітчизняний танк Т-84-120 «Ятаган». Українська армія також має техніку зарубіжного виробництва

Це потрібно для того, щоб українська армія була надсучасною та максимально сумісною зі збройними силами держав – членів Альянсу. Для відповідності вимогам НАТО наша держава зараз впроваджує різні закони та акти, що регламентують світові стандарти для військових. Норми щодо військової політики, стратегічного планування, військової освіти, застосування Військово-морських та Повітряних сил ЗСУ, підготовки та забезпечення військ (зокрема фінансового, медичного, речового), оперативної роботи штабів, захисту від засобів масового ураження, озброєння й техніки та ін.

У процесі впровадження стандартів йдеться не лише про озброєння, форму та технічне забезпечення. Ці документи регламентують загальні правила, спільний порядок дій, єдину для всіх термінологію і багато іншого. Існує навіть стандарт STANAG 6001 – про обов'язковий рівень володіння англійською мовою. Є декілька рівнів впровадження стандартів: найвищий передбачає повну уніфікованість, середній – взаємозамінність, базовий – сумісність. І для кожного стандарту обов'язкові різні ступені. На практиці головною метою є сумісність управлінських, бойових, розвідувальних, забезпечувальних дій.

Українські військові вже відчувають базові зміни в сучасному житті. Для них виготовляють комплекти форми, розроблені за стандартами НАТО, з урахуванням побажань самих військовослужбовців. Розпочався і процес переведення військових частин ЗСУ на нову систему харчового забезпечення за ката-

Сергій, військовослужбовець:

«Україна в режимі війни навчилася протистояти гібридній агресії. У нас унікальний досвід. Ми теж вигідні НАТО – не тільки вони нам потрібні! Вони приїжджають нас вчити й одночасно вчать у нас».

– наприклад, багатоцільовий американський HMMWV («Хамві») та протитанкові комплекси «Джавелін». Проте лише військовою технікою та харчуванням стандарти НАТО не обмежуються. Позначиться на житті військовослужбовців і система соціального захисту, прийнята в країнах – членах Альянсу. Мова не лише про грошове забезпечення, а й саме проблеми соціального захисту: вирішення житлових питань, право на відпочинок, отримання медичної допомоги, пенсії, гарантії при звільненні тощо. Усі ці фактори спрямовані на те, щоб зробити військову службу не лише привабливою, а й перспективною, армію ж – професійною, всебічно розвинутою.

Міф 5. Вступ до Альянсу потребує значних додаткових коштів

Кожна країна – член НАТО повинна виділяти кошти на особисту оборону. Рекомендація НАТО – приблизно 2% від валового внутрішнього продукту (ВВП), хоча так робить далеко не кожна держава. Найбільше грошей виділяють Сполучені Штати Америки, а значна частина європейських країн віддають на оборонний сегмент у середньому 1,5% від ВВП. У НАТО виходять із того, що вкладення коштів у нацбезпеку кожної країни зміцнює колективну безпеку всіх членів Організації.

Відповідно до Закону «Про національну безпеку України» річний обсяг видатків на фінансування вітчизняного сектора безпеки та оборони має становити не менше 5% запланованого обсягу ВВП, з яких не менше 3% йтимуть виключно на сили оборони. Розмір видатків на оборонно-промисловий комплекс має бути не менше 0,5%.

Виділяти стільки коштів наразі необхідно і через те, що Україна перебуває в стані війни. І попри такі витрати й постійний

розвиток, українські Збройні Сили ще не відповідають стандартам армії більш розвинених країн, адже фінанси першочергово спрямовані на оборону. Якщо Україна увійде до Альянсу, витратити кошти на підтримання рівня вітчизняних Збройних Сил потрібно буде і надалі. Але після того як скінчиться війна на Сході, ця сума значно зменшиться, оскільки колективна безпека значно дешевша за індивідуальну.

Міф 6.

У разі вступу до НАТО в Україні хазяйнуватимуть іноземці

© МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Членство в НАТО не дає жодній країні право впливати на суверенітет та незалежність України. У кожного члена – своє законодавство і влада. На рівень Альянсу може виноситися дуже обмежений перелік питань. А на колективному рівні всі питання вирішуються за умови спільної згоди. Рішення не може бути ухва-

лено, якщо його заперечує хоча б одна із країн.

НATO допомагає сім'ям військовослужбовців проходити реабілітацію

стосовно використання іноземного капіталу – це плюс для кожного. Україна особливо зацікавлена в іноземних інвестиціях в економічний сектор. При цьому членство в НАТО –

своєрідний знак для інвесторів: вкладати кошти в цій країні безпечно. Так відбувається тому, що в процесі набуття членства в Альянсі кожна країна проводить глибокий аналіз і впроваджує зміни в політичну та економічну системи. Тож після цього стає більш стабільним і безпечним партнером.

Чи знаєте ви, що:

Верховна Рада України багато робить для законодавчої підтримки державної політики євроатлантичної інтеграції, зокрема щодо реформування сектора безпеки та оборони України відповідно до стандартів НАТО. Нещодавно був ухвалений ключовий Закон «Про національну безпеку України», головною метою якого є адаптація національного законодавства до вимог НАТО. Цей закон врегулює основи та принципи державної політики у сфері національної безпеки і оборони з урахуванням курсу в ЄС та НАТО; там прописані механізми вдосконалення демократичного цивільного контролю над сектором безпеки і оборони тощо. Документом передбачено й фінансове забезпечення зазначеного сектора. Обсяг відповідних видатків має становити не менше 5% запланованого обсягу ВВП, з яких 3% виділятиметься на Збройні Сили України.

Як розвивалися відносини НАТО й України

© ARCHIVED PRESIDENTIAL WHITE HOUSE

На Бухарестському саміті ухвалено рішення, що Україна (та Грузія) стануть членами НАТО.

1992 Україна вступила до Ради Північноатлантичного співробітництва – загальної політичної структури НАТО, яка об'єднує членів Альянсу з країнами-партнерами. Зараз ця структура має назву Рада євроатлантичного партнерства. 1994 Україна приєдналася до програми «Партнерство заради миру». Це програма військово-політичної співпраці НАТО з країнами, які не є членами Альянсу. 1997 На саміті НАТО Україна та країни – члени Альянсу підписали Хартію про особливе партнерство. Документ визначив принципи і механізми майбутнього розвитку відносин сторін. Цього ж року було створено Комісію «Україна – НАТО», яка відповідає за розвиток відносин і співробітництво між сторонами. 2002 Ухвалено План дій «Україна – НАТО». Цей документ визначив стратегічні цілі для існуючої і майбутньої співпраці та інтеграції України в євроатлантичні структури безпеки.	2005 Започатковано Інтенсифікований діалог з питань членства та відповідних реформ у межах прагнення України набути членства в НАТО. 2008 На Бухарестському саміті ухвалено рішення, що Україна (та Грузія) стануть членами НАТО. 2014 Після анексії Криму та збройної агресії Російської Федерації на Сході України НАТО надає вагомому практичному і консультативно-дорадчому допомогу Україні. В цьому ж році Верховна Рада підтримала законопроект Президента України Петра Порошенка про відмову від позаблокового статусу. 2017 Верховна Рада України ухвалила закон, яким членство держави в Альянсі знову визнане стратегічним пріоритетом зовнішньої політики. 2018 Верховна Рада України працює над змінами в Конституцію щодо стратегічного курсу на повноправне членство в Альянсі та Європейському Союзі.

Одним із головних здобутків для громадян стане гарантована безпека. На практиці це вищий рівень захищеності країни від зовнішніх загроз. А в разі, якщо Україна стане жертвою агресії, на захист піднімуться всі інші країни Альянсу, бойова здатність яких не викликає сумнівів.

Велике значення матимуть важливі реформи, впровадження яких є умовою для набуття членства в Альянсі. Справжня боротьба з корупцією, її викорінення, реальна прозора судова система, невідкладні державні зміни – запорука безпечного життя кожного з нас.

Потужнішими стануть і Збройні Сили України. Вже зараз держава працює над впровадженням стандартів НАТО в ЗСУ. Після закінчення цього процесу наша армія не тільки відповідатиме вимогам Альянсу, а й досягне оперативної сумісності з військами країн – членів НАТО.

Сьогодні для України, яка з 2014 року потерпає від агресії з боку Російської Федерації, розвиток ЗСУ і участь у потужній системі колективної безпеки є беззаперечними пріоритетами. Такими досягненнями вплив членства в НАТО на життя українців не обмежується.

© WIKIMEDIA COMMONS

Чим вступ до Альянсу допоможе пересічним українцям

Сукупність факторів безпеки та відповідності європейським стандартам позитивно вплинуть і на розвиток економіки України. Адже саме в стабільну державу охоче приходять іноземні інвестиції та бізнес. І членство в НАТО для інвесторів – це свідчення, що держава є безпечною для вкладення коштів, розвитку бізнесу, побудови великих промислових об'єктів, створення численних ро-

бочих місць. Більше того, економічне зростання – запорука підвищення соціальних стандартів для кожного українця.

Якісний вплив членства в НАТО на економічний розвиток показав приклад Туреччини. З часу вступу до країни надійшов колосальний обсяг інвестицій. Наразі фактично половина турецької економіки працює на Євросоюз, хоча країна до нього ще не вступила.

До того ж швидко вдалося організувати виробництво товарів, які раніше доводилося імпортувати. Тепер національні виробники мають змогу не лише виготовляти нову продукцію, а й продавати на міжнародному ринку. Звісно, що все це сталося не лише у наслідок членства в НАТО, але безпековий фактор і стабільність Туреччини стали запорукою її економічного успіху.

Звичайно, розглядати вступ України до НАТО, як панацею від усіх проблем, не варто. Шлях до розвитку буде тривалим і складним, економічне зростання – далеко не миттєвим. Проте членство в одній із провідних світових організацій – стимул для постійного розвитку країни.

Окрім того, за рахунок членства зросте і міжнародно-правовий статус України у світі, а це підґрунтя для більш вдалого глобального партнерства. Зміцнення економіки й національної валюти за рахунок інвестицій призведе до підвищення соціальних стандартів і якості життя кожного. Однак варто розуміти, що основою для економічного росту має бути не лише вступ до міжнародної організації, а й постійний розвиток усередині країни.

Чи завадить війна на Донбасі членству в НАТО

В інформаційному просторі існує думка, що членом НАТО не може стати держава, де наразі йде війна або не контролюється частина кордону. На перший погляд, таке твердження є логічним, адже метою організації є посилення системи колективної безпеки, а не її послаблення через те, що країна перебуває в стані війни. Проте насправді ситуація не настільки однозначна. Правило про заборону вступу країни з конфліктом не затверджене в основоположних документах Альянсу, з юридичного боку його не існує. Більше того, територіальні конфлікти були і навіть серед країн НАТО, наприклад, у Греції і Туреччині – через острів Кіпр.

Так, війна на Донбасі ускладнить шлях України до НАТО і впливатиме на рішення щодо перспектив її членства. Це пов'язано з тим, що Альянс зацікавлений у потужному і стабільному партнері, а не в тому, хто

виснажений збройним протистоянням. До того ж члени НАТО добре розуміють: у випадку, якщо країна з конфліктом стане їхнім союзником, розв'язувати цю суперечку змушені будуть і вони.

У будь-якому разі рішення про вступ конкретної країни ухвалюється індивідуально. А стосовно України – серед членів НАТО є розуміння, що наша держава на передньому фланзі протистояння з Росією, яка постійно посилює конфронтацію з Альянсом. Рішення щодо членства України буде радше політичним і багато в чому залежатиме від вектора розвитку держави – впровадження дієвих реформ, забезпечення справжньої демократії та верховенства права. Звісно, конфлікт на Донбасі не залишиться без уваги. Україна має наполегливо працювати над його врегулюванням незалежно від того, вступає вона до НАТО чи ні. Але ці процеси можуть тривати паралельно.

Питання та відповіді:

Як вступ України до НАТО вплине на вітчизняний оборонно-промисловий комплекс?

Український ОПК наразі модернізує існуюче озброєння і працює над розробкою та виготовленням нового. Перехід вітчизняного оборонно-промислового комплексу на стандарти НАТО відкриє нові ринки, адже національні підприємства зможуть долучитися до постачання агрегатів, запасних частин, а також ремонту й обслуговування техніки, яка є в країн Альянсу.

© МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

У разі наближення вступу України до НАТО Альянс стимулюватиме реформи

НАТО вже допомагає і надалі допомагатиме Україні в проведеному реформ, у покращенні обороноздатності. Для цього з боку Альянсу запущено Комплексний пакет допомоги Україні, діють сім трастових фондів для покращення обороноздатності країни за різними напрямками – кібербезпека, розмінування та ін. Проте внутрішню роботу з реформування України повинна виконати сама. І багато в чому обсяг допомоги НАТО залежатиме від того, що Україна зробить самостійно. Якщо ми нічого не робитимемо, нас ніхто не підтримуватиме.

Підготовка українських військових у Міжнародному центрі миротворчості та безпеки